

in prijetno ob samih pripravah na sveti večer. Bilo je pozno popoldne. ko je nekdo potrkal na naša vrata. Šel sem odpret. Pred vrati je stal vitek, lep mladenič, suhoten, slabo opravljen, klobuček je sukal v zadregi v rokah.

— Oprostite, ali ste vi... da, da, saj ste pravi... ali se spominjate, da ste bili pri nas v Gladbecku?

— Lej ga! Hanzi, kajne? Kaj te je prineslo v Ljubljano?

Ko sva v naši kuhinji sedla za mizo — prav tako, kakor tistikrat v Gladbecku — mi je povedal, kako je z njim.

— To jesen sem prišel v Jugoslavijo, moral sem k vojakom. Daleč na jug so me dali. Ne rečem, saj ni bilo prehudo. Toda slaboten sem, nič ne bo z menoj, s »škartom«, kakor so mi pravili. Zdaj so me res odpustili. Poiskal bom službe... saj veste: strojevodja...

— Bomo videli, morda bo pa le šlo po sreči, — sem mu dajal upanje, čeprav sem nekoliko dvomil, da bo kdaj dosegel tako zeleni poklic.

— No, samo zavoljo te besede sem prišel k vam. Vsi so mi nevoščljivi, vsi me imajo za norca, kaj da bom slabič počenjal na lokomotivi. Kakor da bi muho postavil slonu za

vodnika, so se mi posmehovali že v Vestfaliji in pri soldatih... Zdaj pa grem — je nenadno vstal — da ne zamudim.

— Tako? Nocoj še na pot? — sem se začudil.

— Seveda, k teti se odpeljem, pisal sem ji, da pridem za praznike. Pričakujejo me. Kako se veselim, da spoznam domačijo, kjer je zrasel oče! Po praznikih se pa vrnem v Ljubljano in pobrigam za službo.

*

Božični prazniki so minili. Časniki so prinesli novice, kaj vse se je prigodilo v treh prazničnih dneh. Nesreče, nekaj tatvin, nekaj majhnih požarov. Oko mi je obstalo na poročilu o smrtni nesreči na ljubljanskem kolodvoru. Neznani mladenič je prihitel na peron. Hotel je na dolenski vlak. Ogledoval je lokomotive, več vlakov je stalo tam pripravljenih, v vse so se gnetli potniki. Zašel je na nepravi tir. Kakor da je oglušel, je preslišal svarila službujočega železničarja. Ko se je umaknil enemu vlaku, ga je pregazila velika, težka lokomotiva tržaškega brzovlaka.

Po vojaških papirjih, ki so jih našli pri razmesarjenem, so dognali, kdo je nesrečni fant.

Bil je Hanzi.

* * *

Čudna božična drevesca

Prva švedska božična drevesca (leva slička) so bili leseni podstavki z desetimi nabodenimi jabolki in dvema svečicama, v Ameriki pa najdete božično piramido (desna slička).

